

11. Zgodovina 2. — Ljubljana 1982, 174 str. (Srednje izobraževanje. Skupna vzgojnoizobrazbena osnova. Ponatisi: 1983, 1986, 1987. Skupaj s T. Webrom.)
12. Storia per la sesta classe. — Ljubljana 1981, 246 str. (Skupaj s T. Webrom.)
13. Zgodovina za šesti razred (nova izdaja). — Ljubljana 1985, 162 str. (Ponatisi: 1986, 1987. Skupaj s T. Webrom.)
14. Zgodovina za osmi razred (nova izdaja). — Ljubljana 1987, 175 str. (Skupaj s T. Webrom.)
15. Priročnik za mentorje pionirjev in mladine v gasilskih organizacijah in osnovnih šolah. Ljubljana 1987, 267 str. (Več avtorjev.)

Olga Janša-Zorn

TOMAŽ WEBER — ŠESTDESETLETNIK

Tiho in skromno je lansko leto (24. oktobra 1987) v krogu svojih znancev in prijateljev slavil 60. rojstni dan priznani slovenski zgodovinar, metodik in profesor na Pedagoški akademiji v Ljubljani Tomaž Weber. Rodil se je v Ljubljani. Po končani gimnaziji se je vpisal na študij medicine. Kaj kmalu je spoznal, da študij traja pre dolgo in da za to nima denarja, saj je po smrti matere ostal brez vsakih sredstev za preživljanje. Nekaj časa se je zaposlil, toda sla po znanju mu ni dala miru in tako se je vpisal na Filozofsko fakulteto, na oddelek za zgodovino, saj je lahko ta študij končal tudi ob delu. Odločitev je bila prav gotovo zelo koristna, saj je slovensko zgodovinopisje tako dobilo izredno marljivega in prizadevnega strokovnjaka. Tudi sedaj je moral trdo delati, saj ni imel štipendije, preživljati pa je moral še družino. Sprejel je vsako občasno delo, prepisoval skripta, premetaval premog na železnici, bil odrski delavec in opravljal vsa druga opravila, samo da bi se preživel. Vendar je vztrajal in ni odnehal. Po koncu II. svetovne vojne je bil med prvimi, ki so se udeležili mladinskih delovnih akcij. Srečamo ga med graditelji mladinske proge Brčko—Banoviči, pozneje pa je bil celo komandant kozjanske mladinske delovne brigade. Na univerzi je bil med vzornimi študenti, kljub temu, da je moral trdo delati za vsakdanji kruh. Vse izpite je opravljal v rednem roku in prav rad vsakomur priskočil na pomoč.

Po končanem študiju je delal najprej na gimnaziji v Stični. Tukaj je vzgajal mladi rod, mu vcepljal zgodovinske misli in posredoval bogato znanje zgodovine. Kmalu zatem ga srečamo v Ljubljani na osnovni šoli Oskar Kovačič, leta 1965 pa mu je bila zaupana velika odgovornost, saj je postal direktor Zavoda za prosvetno-pedagoško službo Ljubljana II. Tudi tukaj se je vneto vključil v delo. Skrbel je za razvoj šol, njihovo dejavnost, delal z ravnatelji in si prizadeval za čimboljše učne uspehe. Po preureditvi pedagoške službe v Ljubljani je postal pedagoški svetovalec na Zavodu za šolstvo in sicer za predmet zgodovina in geografija. Tukaj je v delu dobesedno izgoroval. Skrbel je za pripravo učnih načrtov, strokovno izpopolnjevanje učiteljev, vodil hospitacijske šole, skrbel za opremljenost šol z didaktičnimi pripomočki, skliceval aktivne in podobno. Ko je obiskoval šole, so ga učitelji spoštovali, cenili so njegovo znanje, poštenost in doslednost. Imel je lep odnos do ljudi. Vsakomur je znal svetovati in pomagati. Leta 1971 je postal profesor metodike pouka zgodovine na Pedagoški akademiji v Ljubljani. Tukaj vzgaja mladi rod bodočih zgodovinarjev.

Na Pedagoški akademiji je bil dvakrat izvoljen za prodekana. Izredno dragocena je njegova publicistična dejavnost. Njegova bibliografija obsega 34 knjižnih del. Je soavtor številnih učbenikov: Spoznavanje družbe za 4. in 5. razred osnovne šole. Tu je moral orati ledino, saj Slovenci doslej še nismo imeli tovrstnega učbenika. Prav tako je soavtor učbenika Zgodovina 6 in Zgodovina 8. Napisal je tudi temelje zgodovinske didaktike in didaktike spoznavanje družbe. Za osnovno šolo je pripravil celoten didaktični komplet za pouk zgodovine (delovne zvezke, diapozitive in folije). Tega izredno dragocenega gradiva so bili učitelji veseli, saj jim bogati pouk. Sodeloval je pri uvajanju grafoskopov v osnovne šole in postavil temelje didaktičnega filma v Sloveniji. Napisal je 65 člankov, razprav in ocen. Pisal je v Sodobni pedagogiki, Vzgoji in izobraževanju (bil je prvi odgovorni urednik te revije), Nastavi istorije, Jugoslovanskem zgodovinskem časopisu, Zgodovinskem časopisu in drugod. Njegovo delo sega tudi na področje mladinske literature. Pri tem naj omenimo knjigo od Vikingov do astronautov, ki je prevedena tudi v madžarščino, pripravljen pa je tudi prevod v ruščino. Pri Državni založbi Slovenije je bil urednik publikacije Zgodovina v slikah, ki je obsegala 15 knjig. Napisal je v sodelovanju s prof. Brankom Božičem učbenik Zgodovina 2 za srednje izobraževanje.

Svojo bogato strokovno znanje prenaša na učitelje na seminarjih, več referatov pa je imel tudi na simpozijih in kongresih zgodovinarjev. Sodeloval je pri aktivnosti Znanost mladini in tako je že leta 1969 postavil temelje raziskovalnega dela v okviru Jugoslovanskih pionirskih iger — mladi zgodovinarji. Vneto si je prizadeval za razvoj zgodovinskih krožkov ter sodeloval pri raznih tekmovanjih mladih zgodovinarjev.

Vsestranska je bila tudi njegova družbenopolitična dejavnost. Ni se ustrašil še tako odgovornih nalog.

Za svoje vsestransko delo na področju strokovnega dela, družbenopolitične dejavnosti je prejel več priznanj in odlikovanj, med njimi Red dela s srebrnim vencem ter Red republike z bronastim vencem. Najbolj ponosen pa je na Nagrado mesta Ljubljane. Dobil je še več drugih priznanj in pohval.

Profesor Tomaž Weber je odšel v zasluženi pokoj. Za njim je ostala praznina. Njegovi temelji sodobnega pouka zgodovine in zasnove učbeniške literature, s katerimi dosega celo evropsko raven, pa bodo ostali. Profesor je še čil in zdrav in prepričan sem, da ne bo odložil peresa. Vsi, ki ga cenimo in spoštujemo, mu želimo še naprej obilo zdravja in ustvarjalnega dela.

Drago Novak